

Nýggjur studentaskúli í Marknagili er besta loysnin!

RÓLAND Í
SKORINI

studentaskúlalærari

(2.partur)

Til ber at varðveita heild og mentan studentaskúlans í einum depli í Marknagili eins væl og í Hoydølum, tí depilin hevur triggjar sjálvstøðugar eindir. Hetta er eisini avgjørt neyðugt

Tað er sera umráðandi at varðveita studentaskúlskipanina uttan ov stórar broytingar, sum hon er, tí vit vita av áralongum royndum, at hon riggar. Hon hevur kortini ikki verið nóg góð fyri øll, tí hon hevur eisini sínar avmarkingar. Tí vóru vit noydd at útbyggja skipanina við HF í 1974. Nøkur vóru ímóti, tey hildu ikki, at tað var neyðugt, tað fór at lækka støðið, ørkymla næmingarnar við ov mongum og fjølbroyttum tilbøðum osfr. Hesi hugsaðu als ikki um fjølbroytni næminganna. HF var ein hin besta pedagogiska og samfelagsliga iløgan í øllum tí danska ríkinum, eisini í Føroyum. HF fekk ein hóp av næmingum í útbúgving, sum annars ikki høvdu trivist á studentaskúla. Teir høvdu verið snýttir av samfelagnum, tí tilbøðini, sum samfelagið hevði at bjóða, vóru alt ov fá til fjølbroytni næminganna. HF-næmingarnir hava verið við til at lyfta og fylla tær stuttu og miðal-

stuttu framhaldandi útbúgvingarnar. Tað hevði samfelagið dyggiliga brúk fyri. Sjálvandi varðveittu vit studentsútbúgvingina. Studentaskúlskipanin livir sera væl saman við HF, hóast tað er ein heilt onnur skipan. Ja, vit hava enntá í fleiri fakum frálíkt og inspirerandi samstarv. Hvat um vit søgdu, at vit onki vildu hava við HF at gera, tí tað var á lægri og øðrvísi støði. Vit undirvísa ofta studentum og HF-næmingum í sama flokki, tá torvur er á tí. Studentaskúlin er so sterkur, at ongin fær meg at trúgva, at nakar annar skúli kann lækka støðið á honum. Tíðin varð búgvín til HF í 1974. Nú er tíðin búgvín til, at Føroya Studentaskúli torir at lata hurðarnar upp fyri umheiminum, altjóðagerðini og samstarvinum við aðrar skúlar. Í dag er næmingahópurin nóg fjølbroyttari og krevur nóg fleiri ymisk tilbøð av fakum, enn vit geva okkum far um. Í lestrarvegleiðingini leggja vit dent á at eggja næmingunum at velja grein og fak eftir áhuga, men hvussu kunnu teir gera tað, tá tilbøðini eru alt ov fá og avmarkað, og so serstakliga tá móguligu tilbøðini ikki verða boðin, tí ov fáir næmingar eru at velja tey. Hetta er galdandi fyri allar miðnámsskúlar, tí teir leggja spjaddir. Um Føroyar skulu menna seg og fóta sær sum tjóð til fjølbroytni og støðugar broytingar í altjóða samstarvi, mugu vit fyrst læra at samstarva innanhýsis í okkara egna landi. Tað kunnu vit læra í einum skúladepli heldur enn í isolatión í Hoydølum. Tað ber eisini til at planta trø í Marknagili, har eru eisini áir og gøtur og nóg

víðari øki. Hvør kann vera so afturhaldssinnaður at forða fyri bara at geva samstarvi millum teir triggjar skúlarnar ein móguleika? Verða móguleikarnir nú stongdir fyri samstarvi, verður mistakið ivaleyst ikki rættað í hesi öldini.

Neyðugt er at samstarva fyri at skapa og menna fleiri fak, sum annars ongantíð verða boðin næmingunum. Eisini mugu vit forða fyri, at fleiri fak hvørva orsakað av tvørrandi samstarvi.

Jú fleiri næmingarnir eru sum td. í einum depli, jú fleiri fak kunnu bjargast og mennast. Lat meg taka nøkur dømi um, hvussu lívsneyðugt tað er at samstarva í lítlu Føroyum, um vit skulu menna okkum. Russiskt er longu avlivað, tí vit hava ov fáar næmingar í Hoydølum, men vit hava lærarar. Fleiri á Handilsskúlanum kundu valt russiskt saman við okkum og bjargað fakinum. Eitt árið høvdu næmingar valt russiskt í 1. og 2. s við tí í hyggju eisini at velja fakið á hástigi í 3. s, sum eftir kunngerðini er ein móguleiki. Men gakk! Nú vóru bráðliga ov fáir næmingar, og tí vóru nakrir teirra noyddir at velja enskt og týskt í staðin, hóast teir upprunaliga høvdu í hyggju at velja russiskt. At læra russiskt mál er alneyðugt, um vinnuliga samstarvið við Russland skal mennast; Nólsoyarfjørður er ofta fullur av russiskum skipum, men ongin lærir russiskt í Føroyum, tí vit ikki samstarva millum skúlarnar. Sama er galdandi fyri mítt fak franskt. Miðstigið er nóg minkað, og hástigið hevur tvær

ferðir verið um at dottið niðurfyri, tí ov fáir næmingar vóru at velja tað. Í samstarvi við Handilsskúlan kundu vit bjargað fleiri fakum. Eg vildi fegin givið fleiri næmingum frá Handilsskúlanum móguleika at valt franskt, men tað er ómøguligt, tí vit liggja spjaddir. Í lötuni havi eg ein 1. s við bert 12 næmingum í fronskum, og eitt hástigshold við bert 5 næmingum. Hetta holdið mundi verið av ongum í summar, fyrstu ferð í 30 ár. Lógu vit í einum depli, høvdu nóg stórir móguleikar verið bæði at bjargað og at boðið fleiri næmingum fleiri fak.

Sama er galdandi fyri fleiri onnur fak, sum annaðhvørt eru við at doyggja út ella ikki verða boðin næmingunum, tí ov fá velja fakini, ella tí ov dýrt er at seta lærarar til ov smáar flokkar. Nøkur av hesum góðu og væl egnaðu fakum verða bert boðin hendinga ferð. Og tað ringasta er, at tá næmingar ynskja sær hesi fak ella enntá velja tey, fáa teir alt ov ofta at vita, at tað ikki ber til. Orsøkin er aftur, at vit leggja spjadd.

Lat meg nevna nøkur av teimum fakum, sum í lötuni liða undir hesi somu deyðiligu vanlagnu: franskt B, russiskt B, latín A, grikskt A, týskt A, evning B, filmur og sjónvarp C, fiskivinna C, fornaldarfrøði C, geografi B, latín B og C, leiklist C, oljufreði C, stjörnufrøði C, teldufreði C, tøkni C, vinnulívsbúskapur C.

Sum sæst, er hetta ein hópur av fakum, sum als

ikki verða brúkt í nóg stóran mun. Nøkur av hesum fakum kundu vit boðið næmingunum í nóg stórri mun, um vit lógu saman í einum depli. Í veruleikanum er henda støða tragisk fyri næmingarnar. Eg havi sæð bæði keddar og grátandi næmingar, sum ikki hava fingið móguleika at velja tey fak, teir ynsktu sær. Somuleiðis høvdu Handilsskúlin og Tekniski Skúli havt eina rúgvu av fakum at boðið okkara næmingum. Serliga teimum næmingunum, sum hvønn dag uppliva, at hvør skúli sær als ikki hevur tað útboð av fakum, teir ynskja sær og hava evnir til. Samstarv hevði eisini givið nógvum nýggjum fakum ein reellan móguleika. Í dag eru tilbøðini minkandi og doyggjandi. Fleiri næmingar høvdu farið at blóma, um teir fingið eitt øðrvísi samansett tilbøð. Hetta verður aldri móguligt, um vit grava okkum niður í Hoydølum.

Annars hava vit á Føroya Studentaskúla nakrar flokkar við alt ov fáum næmingum umframt aðrar stórra flokkar, sum væl kundu rúmað nøkrum fáum næmingum afturat. Á HH á Handilsskúlanum manglar teimum hesi tilbøð til nakrar næmingar, sum høvdu ynskt at fingið okkurt av hesum fakum við atlit til tí útbúgving, teir ætla at velja í framtíðini. Nøkur dømi: støddfrøði, franskt, russiskt, spanskt, týskt, evning, films- og sjónvarpskunning, fiskivinna, geografi, heimspeki, ítróttur, leiklist, lívfrøði, oljufreði, stjörnufrøði og tøkni.

Fer Tekniski Skúli í Havn at bjóða HT, eru bráðliga uppaftur fleiri fak, sum skúlarnir kunnu samstarva um.

Øvugt kunnu vit siga, at nakrir av studentaskúlanæmingunum fegnir høvdu valt nøkur av teimum fakum, Handilsskúlin og Tekniski Skúli høvdu at bjóða. Her eru nøkur dømi:

altjóða búskapur, sölubúskapur, vinnulívsrættur, virkisbúskapur, ársroknskapur, fyriskipan, marknaðarforsla og multimediasign.

Á Handilsskúlanum er støðan tann sama sum í Hoydølum. Næmingarnir fáa ikki móguleika at velja øll tey fak, teir annars kundu, um skúlarnir samstarvaðu. Eitt árið valdu tveir á HH at taka støddfrøði A í Hoydølum, tí ov fáir næmingar vóru, men tá var neyðugt hjá teimum at eiga bil! Skemaleggingin er eisini ein stórir trupuleiki, um skúlarnir ikki leggja tætt saman. Eitt árið fingið næmingarnir ikki týskt, tí ov fáir valdu tað. Teir kundu fingið týskt í Hoydølum.

Bæði Handilsskúlin og Studentaskúlin eru heldur lítillir í nógvum førum at bjóða tvey hold, og í summum førum megna teir ikki at bjóða eitt hold. Hetta er syrgiligt. Nakrir HH-arar td., sum ynskja at fara undir hægri lestur í teldufrøði, kundu hugsa sær at valt fysikk, men tað fáa teir bara á studentaskúlanum.

Vit liða eisini í ávisan mun undir ov smáum valholdum, tí pedagogisk innanhýsis dynamikkurin verður ov lítill. Mínar

... Eru vit komin á eggina?

Væksturin í 2008 er bara ein av mongu spurningum, sum tað er ótrúliga týðningarmikið at vit finna svarið til – eitt svar, sum tey fægstu kenna, men tey flestu hava eina meining um.

Tað hevði verið lættari, um vit gjørdur iløgur í eina kanning av viðurskiftinum við at víðka dátugrundarlagið og greiningarreiðskapin, soleiðis at vit við nóg stórri trygd kundu sæð og tikið hædd fyri, hvønn veg tað gongur, og hvørjar avleiðingar politisk átøk fáa. Hetta hevði skapt eitt meira proaktivt, politiskt umhvørvi.

Føroyski búskapurin í dag er merktur av einum metlágum arbeiðsloysi, einum risaundirskoti á handilsjavna-

num, høgum íbúðarprísum, høgum inntøkum frá mvgr, sum figgjar ein stóran part av figgjarlógini, manglandi arbeiðsmegi, vaksandi rentum, men koyra vit við fullari ferð út av eggini?

Her er týðningarmikið at hava í huga, at vit júst hava havt eitt generelt skifti í samfelagnum, sum hevur leysgivið nógvar miðlar upp á styttri sikt. Skiftið frá 20 ára bústaðarfigging til eina bústaðarfigging við móguleika fyri avdráttarfrælsi. Hetta skiftið hevur givið tí einstøku familjuni stórra nýtslumøguleikar.

Nakrir av hesum nýtslumøguleikum eru brúktir til nýtslu og aðrir at trýsta prísir upp. Onkrir eru nýttir til íbúðarábøtur, og aðrir eru til dæmis farnir til iløgur. Føroyski búskapurin skal finna fótafesti við nýggjum treytum, har lönir, prísir, arbeiðsloysi, nýtsla og lántøka skulu falla upp á pláss og til ró á einum nýggjum støði. Tað, sum vit síggja í lötuni, er (mín teoretiski pástándur) eisini ein partur av einari tillagan, har búskapurin er við at finna eina nýggja javnvág.

Upp á styttri sikt førir tillagingin til stórra eftirspurning, økta privatnýtslu, øktar íbúðarprísir, stórra skatta- og

avgjaldsinntøkur og manglandi arbeiðsmegi? Upp á longri sikt stegðar væksturin í húsaprísum og nýtsluni. Fólk hava fingið nýggjan flatskerm og bil nummar tvey, men ynskja ikki bil nummar trý.

Eftirspurningurin eftir íbúðum í Havn fer eisini at verða mettaður, sum síðani fer at minka um virksemd í byggingvinnuni við teimum avleiðingum fyri aðrar vinnur, som levara til byggivinnuna, ið minkar ferðina á búskapinum og harvið kølir hann niður.

Men hvat nú um BP finnur stórar mongdir av olju á føroyska landgrunninum? So kemur ikki friður á búskapin, og so fara vit veruliga at

síggja, hvussu nógv búskapurin er førur fyri at vaksa!

Standa vit á skriðubakknum? – Tað vita vit ikki, men tað kostar einki at gita.

Tíðargreinin